

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

5 juni 2025

5 juin 2025

WETSONTWERP

PROJET DE LOI

**tot wijziging van de wet van 12 januari 2007
betreffende de opvang van asielzoekers
en van bepaalde andere categorieën
van vreemdelingen**

**modifiant la loi du 12 janvier 2007
sur l'accueil des demandeurs d'asile et
de certaines autres catégories
d'étrangers**

Inhoud	Blz.
Memorie van toelichting	3
Samenvatting	4
Voorontwerp van wet.....	10
Advies van de Raad van State.....	11
Wetsontwerp	19
Coördinatie van de artikelen	21

Sommaire	Pages
Exposé des motifs.....	3
Résumé	4
Avant-projet de loi	10
Avis du Conseil d'État	11
Projet de loi	19
Coordination des articles	25

OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 8, § 2, 2°, VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 2013
WERD DE IMPACTANALYSE NIET GEVRAAGD.

CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 8, § 2, 2°, DE LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 2013,
L'ANALYSE D'IMPACT N'A PAS ÉTÉ DEMANDÉE.

**DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.**

**LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.**

01655

<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 5 juni 2025 ingediend.</i>	<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 5 juin 2025.</i>
<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 5 juni 2025 door de Kamer ontvangen.</i>	<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 5 juin 2025.</i>

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

SAMENVATTING

De maatregelen zijn bedoeld om proceduremisbruik tegen te gaan door onderdanen van derde landen die naar België zijn gekomen om andere redenen dan een reële behoefte aan bescherming, omdat ze al een statuut hebben in een andere lidstaat of omdat het verzoek om internationale bescherming al vanuit een andere invalshoek is onderzocht (bescherming van de ouders).

We beperken de opvang in de volgende 2 gevallen:

1° Indien een asielzoeker reeds bescherming geniet in een lidstaat van de Europese Unie;

2° Indien een minderjarige vreemdeling zelf een verzoek indient nadat namens hen reeds een verzoek werd ingediend door zijn ouders, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Deze maatregelen hebben ook tot doel het materiële aspect van de sociale bijstand voor rechthebbenden te versterken door de mogelijkheden te beperken om financiële bijstand in plaats van materiële bijstand te ontvangen. De bestaande bruggen tussen materiële hulp en financiële bijstand worden opgeheven in de Opvangwet. Alleen het Agentschap is bevoegd om hulp te verlenen aan asielzoekers. Deze zal uitsluitend de vorm aannemen van materiële hulp. In overeenstemming met het regeerakkoord zullen asielzoekers niet langer sociale bijstand kunnen krijgen van de OCMW's.

RÉSUMÉ

Les mesures visent à lutter contre les abus de procédure par des ressortissants de pays tiers venus en Belgique pour des raisons autres qu'un besoin réel de protection, parce qu'ils disposent déjà d'un statut dans un autre État membre ou parce que la demande de protection internationale a déjà été examinée sous un autre angle (protection des parents).

Nous limitons l'accueil dans les deux cas suivants:

1° Lorsqu'un demandeur d'asile bénéficie déjà d'une protection dans un État membre de l'Union européenne;

2° Lorsqu'un mineur étranger introduit une demande lui-même, alors qu'une demande a déjà été introduite en son nom par ses parents, et qu'une décision définitive a été prise à ce sujet.

Ces mesures visent également à renforcer l'aspect matériel de l'aide sociale pour les ayants droit, en limitant les possibilités de recevoir une aide financière au lieu d'une aide matérielle. Les passerelles existantes entre l'aide matérielle et l'aide financière sont supprimées dans la Loi Accueil. Seule l'Agence est compétente pour fournir une aide aux demandeurs d'asile. Cette aide prendra exclusivement la forme d'une aide matérielle. Conformément à l'accord de gouvernement, les demandeurs d'asile ne pourront plus bénéficier d'une aide sociale de la part des CPAS.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. — ALGEMENE TOELICHTING

Deze wijziging van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna de “Opvangwet” genoemd) maakt deel uit van een reeks wetgevende maatregelen die zijn genomen als antwoord op de opvangcrisis.

Sinds 2022 wordt het Agentschap geconfronteerd met verzadiging van haar opvangnetwerk. Ondanks de uitvoering van talrijke maatregelen moet het Agentschap nieuwe maatregelen blijven nemen om alle doelgroepen op te vangen en de bestaande druk op het opvangnetwerk te verminderen.

Deze maatregelen zijn ook gericht op de uitvoering van het regeerakkoord.

De maatregelen zijn bedoeld om proceduremisbruik tegen te gaan door onderdanen van derde landen die naar België zijn gekomen om andere redenen dan een reële behoefte aan bescherming, omdat ze al een statuut hebben in een andere lidstaat of omdat het verzoek om internationale bescherming al vanuit een andere invalshoek is onderzocht (bescherming van de ouders). Deze maatregelen hebben ook tot doel het materiële aspect van de sociale bijstand voor rechthebbenden te versterken door de mogelijkheden te beperken om financiële bijstand in plaats van materiële bijstand te ontvangen.

II. — TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Artikel 1 bevat de grondwettelijke basis voor het wetsontwerp.

Art. 2

Het doel van artikel 2 is om twee nieuwe gevallen van beperking of intrekking van het recht op materiële hulp toe te voegen aan artikel 4 van de Opvangwet.

Daartoe worden 5° en 6° toegevoegd aan artikel 4, eerste paragraaf, van de Opvangwet.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — EXPOSÉ GÉNÉRAL

Cette modification de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers (ci-après “loi Accueil”) s'inscrit dans le cadre de la série de mesures législatives prises en réponse à la crise de l'accueil.

Depuis 2022, l'Agence fait face à une saturation de son réseau d'accueil. Malgré la mise en œuvre de nombreuses mesures, elle doit continuer à en déployer de nouvelles afin d'assurer l'hébergement de l'ensemble de son public cible et réduire la pression existante sur le réseau d'accueil.

Ces mesures visent également à mettre en œuvre l'accord de gouvernement.

Les mesures visent à lutter contre les abus procéduraux commis par des ressortissants de pays tiers ayant rejoint la Belgique pour des raisons autres qu'un réel besoin de protection, parce qu'ils ont déjà un statut dans un autre État membre ou parce que la demande de protection internationale a déjà été examinée sous un autre angle (la protection des parents). Ces mesures visent aussi à renforcer l'aspect matériel de l'aide sociale octroyée aux ayant droit en limitant les possibilités de bénéficier de l'aide financière à la place de l'aide matérielle.

II. — COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

L'article 1 rappelle le fondement constitutionnel dans le cadre duquel s'inscrit le projet de loi.

Art. 2

L'article 2 vise à ajouter deux nouvelles hypothèses de limitation ou de retrait du droit à l'aide matérielle au sein de l'article 4 de la loi Accueil.

Pour ce faire, les 5° et 6° sont ajoutés à l'article 4, paragraphe 1er de la loi Accueil.

De toevoeging van 5° maakt het mogelijk de beperking toe te passen indien een verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Het Agentschap kan dan beslissen het recht op materiële hulp te beperken door de verzoeker geen opvangplaats toe te wijzen.

Het Agentschap heeft vastgesteld dat een groot aantal asielzoekers in haar opvangnetwerk reeds de internationale beschermingsstatus in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verkregen. In mei 2025 behoorden 3.256 personen die in het opvangnetwerk werden opgevangen tot deze categorie, d.w.z. 9,74 % van alle opgevangen personen.

Naar Europees recht kunnen de lidstaten een verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk beschouwen wanneer de verzoeker reeds bescherming heeft verkregen in een andere lidstaat van de Europese Unie (zie artikel 33, lid 2, onder a), van Richtlijn 2013/32 EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)).

Naar Belgisch recht stelt artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de “Vreemdelingenwet”) in deze situatie een vermoeden van niet-ontvankelijkheid in.

Artikel 1, 20° van de Vreemdelingenwet definieert een volgend verzoek om internationale bescherming als elk later verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen.

In artikel 20 van Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming worden de gevallen genoemd waarin materiële opvangvoorzieningen kunnen worden beperkt of ingetrokken. Punt 1, onder c), voorziet in de mogelijkheid voor de lidstaten om de materiële hulp te beperken wanneer een verzoeker een volgend verzoek heeft ingediend.

Onlangs heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: “HvJ-EU”) geoordeeld dat een verzoek dat is ingediend bij de autoriteiten van een andere lidstaat dan de lidstaat waarin reeds een definitieve beslissing is genomen over een verzoek om internationale bescherming, kan worden beschouwd als een “volgend verzoek” (HvJEU; Arrest van 19 december 2024, gevoegde

L'ajout du 5° permet d'appliquer la limitation si un demandeur bénéficie déjà d'une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne. L'Agence peut alors décider de limiter le droit à l'aide matérielle en n'attribuant pas de place d'accueil au demandeur.

L'Agence a constaté que résidait dans son réseau d'accueil un nombre important de demandeurs ayant déjà obtenu un statut de protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne. Au mois de mai 2025, 3.256 personnes hébergées dans le réseau d'accueil relevaient de cette catégorie, soit 9,74 % de l'ensemble des personnes accueillies.

Le droit européen permet aux États membres de considérer une demande de protection internationale comme irrecevable si le demandeur a déjà obtenu une protection dans un autre État membre de l'Union Européenne (cf. article 33, paragraphe 2, point a), de la directive 2013/32 UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 relative à des procédures communes pour l'octroi et le retrait de la protection internationale (refonte)).

En droit belge, l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 3° de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après “loi étrangers”) instaure une présomption d'irrecevabilité dans cette situation.

L'article 1, 20° de la loi étrangers définit comme demande ultérieure de protection internationale, toute demande ultérieure de protection internationale présentée après qu'une décision finale a été prise sur une demande précédente.

L'article 20 de la directive 2013/33/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 établissant des normes pour l'accueil des personnes demandant la protection internationale (refonte) énumère les hypothèses de limitation ou de retrait des conditions matérielles d'accueil. Elle prévoit au point 1, c), la possibilité pour les États membres de limiter l'aide matérielle lorsqu'un demandeur a introduit une demande ultérieure.

Récemment, la Cour de justice de l'Union européenne (ci-après CJUE) a estimé que peut être considérée comme “demande ultérieure” une demande présentée aux autorités d'un État membre, autre que l'État membre où une décision finale a déjà été rendue sur une demande de protection internationale (CJUE; Arrêt du 19 décembre 2024, affaires jointes Khan Yunis et Baabda

zaken Khan Yunis en Baabda tegen Bundesrepublik Deutschland, C-123/23 en C-202/23, ECLI: EU: C: 2024: 563 en 1042, punten 45 tot en met 49).

Ingevolge artikel 4, § 1, lid 3 van de Opvangwet en voormeld arrest van het HvJ-EU heeft het Agentschap reeds individueel gemotiveerde beslissingen genomen om, na beoordeling, de materiële hulp te beperken voor asielzoekers die in een andere lidstaat van de Europese Unie reeds internationale bescherming hebben verkregen.

Bovendien zal binnenkort een wetsvoorstel worden ingediend tot wijziging van artikel 50 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen bij de wet van 21 november 2017. In het bijzonder zal dit voorstel een paragraaf 5 toevoegen, waarin wordt bepaald dat:

“§ 5. Het verzoek om internationale bescherming dat een vreemdeling indient nadat een definitieve beslissing is genomen over een eerder verzoek in een andere lidstaat, wordt beschouwd en geregistreerd als een volgend verzoek om internationale bescherming.”

De bepalingen van dit voorstel zijn zowel in overeenstemming met de huidige versie als met de versie die wordt beoogd na wijziging op de manier zoals omschreven in de vorige paragraaf. Om een coherente toepassing van het opvangregime te waarborgen en duidelijkheid en rechtszekerheid te versterken, werd het wenselijk geacht om deze nieuwe hypothese van beperking of intrekking van materiële hulp uitdrukkelijk op te nemen in artikel 4, § 1 van de opvangwet.

Hoewel deze verzoeken krachtens artikel 50, § 5, van de wet van 15 december 1980 worden beschouwd als volgende verzoeken, onderscheiden zij zich van de gevallen bedoeld in artikel 4, § 1, 3°, van de opvangwet, in die zin dat, wanneer zij ontvankelijk worden geacht, er geen formeel ontvankelijkheidsbesluit wordt genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna “CGVS”), dat onmiddellijk tot een inhoudelijk onderzoek overgaat. Deze verzoeken worden aldus op een specifieke wijze behandeld, wat eventueel kan leiden tot een beslissing van niet-ontvankelijkheid op grond van artikel 57/6, § 3, 3°, van de voormelde wet, onder meer omwille van een eerdere erkenning van internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie. In de andere gevallen, wanneer de ontvankelijkheidsfilter wordt doorstaan, wordt er geen formeel ontvankelijkheidsbesluit genomen en wordt het dossier rechtstreeks ten gronde onderzocht door het CGVS.

c. Bundesrepublik Deutschland, C-123/23 et C-202/23, ECLI: EU: C: 2024: 563 et 1042, points 45 à 49).

En application de l'article 4 § 1er, alinéa 3 de la loi accueil et de l'arrêt précité de la CJUE, l'Agence a déjà pris, après évaluation, des décisions individuellement motivées de limitation de l'aide matérielle pour des demandeurs d'asile ayant obtenu une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne.

Par ailleurs, un projet de loi visant à modifier l'article 50 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, remplacé par la loi du 21 novembre 2017, sera prochainement introduit. Ce projet prévoira notamment d'ajouter un paragraphe 5, qui disposerait que:

“§ 5. La demande de protection internationale qu'un étranger présente après qu'une décision finale a été prise concernant une demande précédente dans un autre État membre est considérée et enregistrée comme une demande ultérieure de protection internationale.”

Les dispositions du présent projet sont en adéquation tant avec la version en vigueur que celle envisagée après modification de la manière décrite au paragraphe précédent. Afin de garantir une application cohérente du régime de l'accueil et de renforcer la clarté ainsi que la sécurité juridique, il a été jugé opportun d'insérer expressément cette nouvelle hypothèse de limitation ou de retrait de l'aide matérielle dans l'article 4, § 1er de la loi accueil.

En effet, bien que ces demandes soient, en vertu de l'article 50, § 5, de la loi du 15 décembre 1980, qualifiées de demandes ultérieures, elles se distinguent des hypothèses visées à l'article 4, § 1er, 3°, de la loi accueil dans la mesure où, lorsqu'elles sont jugées recevables, aucune décision formelle de recevabilité n'est adoptée par le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides (ci-après “CGRA”), qui engage directement l'examen au fond. Elles font ainsi l'objet d'un traitement spécifique, pouvant, le cas échéant, donner lieu à une décision d'irrecevabilité fondée sur l'article 57/6, § 3, 3°, de la loi précitée, notamment en raison de la reconnaissance préalable d'une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne. Dans les autres cas, lorsque le filtre de recevabilité est franchi, aucune décision formelle de recevabilité n'est rendue, le dossier étant dans ce cas directement examiné au fond par le CGRA.

Deze personen genieten reeds van bescherming in de lidstaat waar ze erkend zijn, en ook van een hele reeks rechten die uit deze status voortvloeien, waaronder het recht op sociale bijstand krachtens artikel 29 van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten.

Op basis van het beginsel van wederzijds vertrouwen geldt een vermoeden dat de behandeling van verzoekers om internationale bescherming in elk lidstaat voldoet aan de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Verdrag van Genève en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (zie HvJ-EU 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, punt 82).

Dit betekent dat de Belgische autoriteiten legitiem de redenen in vraag kunnen stellen waarom onderdanen van derde landen die reeds bescherming genieten en bijgevolg de daaraan verbonden rechten op het vlak van sociale bescherming, een nieuwe aanvraag indienen voor bescherming op Belgisch grondgebied.

De toevoeging van 6° laat het Agentschap toe het recht op materiële hulp voor minderjarige vreemdelingen en hun familieleden te beperken of in te trekken wanneer zij zelf een verzoek indienen nadat namens hen reeds een verzoek werd ingediend door zijn ouders.

Deze mogelijkheid tot het beperken of intrekken van materiële hulp door het Agentschap geldt zowel voor de minderjarige als voor de in artikel 38 bedoelde personen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem door zijn ouders een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 2, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Het doel van deze bepaling is misbruik te voorkomen bestaande uit het indienen van nieuwe procedures in naam van minderjarigen met als enige doel het recht op materiële hulp ten onrechte te verlengen voor het hele gezin.

De term “ouders” in punt 6° kan in ruimere zin worden opgevat, met inbegrip van elke vreemdeling die het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent over de minderjarige

Ces personnes jouissent déjà d’une protection dans l’État de reconnaissance mais également de toute une série de droits découlant de ce statut, dont le droit à une aide sociale en vertu de l’article 29 de la directive 2011/95/UE du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale.

Sur la base du principe de confiance mutuelle, il est présumé que le traitement réservé aux demandeurs de protection internationale dans chaque État membre est conforme aux exigences de la Charte des droits fondamentaux de l’Union européenne, de la convention de Genève et de la Convention européenne des droits de l’homme (cf. CJUE 19 mars 2019, C-163-17, Jawo, point 82).

Ainsi, les autorités belges peuvent légitimement s’interroger sur les motifs pour lesquels des ressortissants de pays tiers bénéficiant déjà d’une protection et, de ce fait, des droits qui en découlent en termes de protection sociale, introduisent une nouvelle demande de protection sur le sol belge.

L’ajout du 6° permet à l’Agence de limiter ou retirer le droit à l’aide matérielle à l’étranger mineur et sa famille lorsque celui-ci introduit une demande en son nom propre après qu’une demande ait déjà été introduite en son nom par ses parents.

Cette possibilité de limitation ou de retrait de l’aide matérielle par l’Agence s’applique au mineur ainsi qu’aux personnes visées à l’article 38 de la loi accueil.

L’article 57/6, § 3, alinéa 1er, 6° de la loi étrangers prévoit que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides peut déclarer irrecevable une demande de protection internationale lorsque, après qu’une demande de protection internationale, qui a été introduite en son nom conformément à l’article 57/1, § 2, alinéa 1er, a fait l’objet d’une décision finale, l’étranger mineur n’invoque pas de faits propres qui justifient une demande distincte.

L’objectif de cette disposition est de prévenir les abus consistant à introduire de nouvelles procédures au nom des mineurs dans le seul but de prolonger indûment le droit à l’aide matérielle de l’ensemble de la famille.

Le terme “parents” au sein du point 6° peut s’entendre de manière plus étendue, incluant tout étranger exerçant sur le mineur l’autorité parentale ou la tutelle en vertu de

krachtens het recht dat van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 tot vaststelling van het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Dit is gerechtvaardigd vanuit het oogpunt van opvang, aangezien op het terrein is vastgesteld dat gezinnen vaak een beroep doen op deze procedure met hetzelfde doel, namelijk het behoud van materiële hulp. Dit blijkt met name uit het tijdsbestek waarin deze verzoeken worden ingediend, vaak nadat de verzoeken van de ouders al meerdere keren zijn afgewezen en op een moment dat het einde van de hulp of de overplaatsing naar een open terugkeerplaats in zicht is. Deze situatie plaatst minderjarigen, die vaak te jong zijn om zelf dergelijke beslissingen te nemen, in een delicate positie waarin de invloed van de ouders een beslissende rol kan spelen. Hierdoor wordt het minderjarige onredelijk belast, worden de asielinstanties overbelast en duurt de opvang onredelijk lang. Het toestaan van deze beperking helpt om het systematisch gebruik van deze procedure te ontmoedigen.

De beperking houdt echter op als het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat de eigen feiten van het minderjarige een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, overeenkomstig artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Voor zowel 5° als 6° voert het Agentschap een beoordeling uit, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de individuele situatie van de verzoekers, de redenen voor hun verzoek om internationale bescherming, hun specifieke behoeften en hun kwetsbaarheden. Overeenkomstig artikel 22bis van de Grondwet, zal het Agentschap het belang van het kind in eerste overweging nemen bij elke beslissing die het neemt.

In elk geval behouden de aanvragers hun recht op medische begeleiding en krijgen ze relevante informatie in dit verband.

Art. 3

Krachtens dit artikel worden artikel 11, paragraaf 3, lid 4, van de Opvangwet en artikel 13 van de Opvangwet ingetrokken.

Deze twee artikelen gaan respectievelijk over de niet-toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving en de opheffing van de verplichte plaats van inschrijving.

Door deze maatregel worden de bestaande bruggen tussen de materiële hulp en de financiële hulp opgeheven. Enkel het Agentschap is bevoegd om hulp toe te kennen aan asielzoekers. Deze hulp neemt uitsluitend

la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé.

Cela se justifie sur le plan de l'accueil car il est observé sur le terrain qu'il est fréquemment recouru à cette procédure par les familles afin de maintenir leur aide matérielle. Cela s'observe notamment par la temporalité dans laquelle ces demandes sont introduites, souvent après plusieurs rejets des demandes dans le chef des parents et alors que la fin de l'aide ou le transfert vers une place d'ouverte de retour s'annonce. Cette situation place les mineurs, souvent trop jeunes pour prendre de telles décisions par eux-mêmes, dans une position délicate où l'influence des parents peut jouer un rôle déterminant. Par conséquent, cela fait peser une charge déraisonnable sur le mineur, surcharge les instances d'asile et prolonge de manière déraisonnable l'accueil. Permettre cette limitation contribue à décourager le recours systématique à cette procédure.

La limitation prend toutefois fin si le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides constate que des faits propres justifient une demande distincte dans le chef du mineur, conformément à l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 6° de la loi étrangers.

Tant pour le 5° que le 6°, l'Agence réalise une évaluation en tenant notamment compte de la situation individuelle des demandeurs, des raisons de leur demande de protection internationale, de leurs besoins spécifiques et de leurs vulnérabilités. Conformément à l'article 22bis de la Constitution, l'Agence prendra en considération de manière primordiale l'intérêt de l'enfant lors de la prise de sa décision.

Les demandeurs conservent en tout état de cause leur droit à l'accompagnement médical et reçoivent les informations pertinentes à cet égard.

Art. 3

Cet article abroge les articles 11, paragraphe 3, alinéa 4 de la loi accueil ainsi que l'article 13 de la loi accueil.

Ces deux articles traitent respectivement de la non-désignation d'un lieu obligatoire d'inscription et de la suppression du lieu obligatoire d'inscription.

Par cette mesure, les ponts existants entre l'aide matérielle et l'aide financière sont supprimés. Seule l'Agence est compétente pour octroyer une aide aux demandeurs d'asile. Celle-ci prend uniquement la forme d'une aide

de vorm aan van materiële hulp. Overeenkomstig het Regeerakkoord zal het voor asielzoekers niet langer mogelijk zijn om sociale hulp te verkrijgen van de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (hierna “OCMW's”).

Deze maatregel maakt het bijgevolg mogelijk om de huidige belasting van de sociale integratie en de OCMW's van de gemeenten te op te heffen. Bovendien is het de bedoeling hiermee elk aanzuigeffect weg te nemen dat voortkwam uit wettelijke bepalingen die de toegang tot financiële hulp in crisissituaties of bij grote instroom te gemakkelijk maakten.

Ten slotte is er geen sprake van een wezenlijke achteruitgang van de toegekende rechten, aangezien de materiële hulp gewaarborgd blijft. Dit geldt des te meer omdat het geheel van de crisismaatregelen ertoe zal bijdragen dat de druk op het opvangnetwerk verlaagt en dat de exclusieve bevoegdheid van het Agentschap inzake de toekenning van materiële hulp aan asielzoekers wordt bevestigd.

De minister van Asiel en Migratie,

Anneleen Van Bossuyt

matérielle. Conformément à l'accord de gouvernement, il ne sera plus possible pour les demandeurs d'asile d'obtenir une aide sociale de la part des Centres publics d'action sociale (ci-après “CPAS”).

Par conséquent, cette mesure permet de lever la charge qui existe actuellement sur l'intégration sociale et les CPAS des communes. De plus, cela vise à supprimer tout appel d'air via des dispositions légales qui facilitaient excessivement l'accès à l'aide financière dans des contextes de crise ou d'afflux important.

Finalement, il n'y a pas ici de recul significatif dans les droits octroyés car l'aide matérielle reste garantie. D'autant plus que l'ensemble des mesures de crise auront pour effet de diminuer la pression sur le réseau d'accueil et de réaffirmer la compétence exclusive de l'Agence en matière d'octroi de l'aide matérielle pour les demandeurs d'asile.

La ministre de l'Asile et de la Migration,

Anneleen Van Bossuyt

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen wat betreft de beperking van de materiële hulp

Hoofdstuk I – Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Hoofdstuk II – Wijziging van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen

Art. 2. Artikel 4, § 1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, laatst gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt aangevuld met de bepalingen onder 5° en 6°, luidende:

“5° indien een asielzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; of

6° indien een minderjarige vreemdeling in eigen naam een asielaanvraag indient overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, terwijl een eerdere aanvraag ingediend door de ouders een definitieve negatieve beslissing heeft gekregen, totdat er een beslissing over de ontvankelijkheid is genomen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Art. 3. In dezelfde wet worden opgeheven:

1° Artikel 11, § 3, lid 4;

2° Artikel 13.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers en ce qui concerne la limitation de l'aide matérielle

Chapitre I – Dispositions générales

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Chapitre II – Modification de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers

Art. 2. L'article 4, § 1, de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017 est complété par les 5° et 6° rédigés comme suit:

“5° lorsqu'un demandeur d'asile bénéficie déjà d'une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne; ou

6° lorsqu'un étranger mineur introduit une demande d'asile en son nom conformément à l'article 57/1, § 1er alinéa 1er, alors qu'une demande précédente introduite par les parents a fait l'objet d'une décision finale négative, jusqu'à ce qu'une décision de recevabilité soit prise en application de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 6° de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.”

Art. 3. Dans la même loi, sont abrogés:

1° L'article 11, § 3, alinéa 4;

2° L'article 13.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 77.664/4 VAN 26 MEI 2025**

Op 22 april 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie, belast met Grootstedenbeleid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen'.

Het voorontwerp is door de vierde kamer onderzocht op 19 mei 2025. De kamer was samengesteld uit Bernard BLERO, kamervoorzitter, Géraldine ROSOUX en Dimitri YERNAULT, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK en Philippe DE BRUYCKER, assessoren, en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Roger WIMMER, eerste auditeur, en Xavier MINY, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Géraldine ROSOUX.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 mei 2025.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving zich, overeenkomstig artikel 84, § 3, van de gecoördineerde wetten, voornamelijk tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, de rechtsgrond[†] en de vraag of de voorgeschreven vormvereisten zijn vervuld.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Volgens de memorie van toelichting maakt het voorliggende voorontwerp "deel uit van een reeks wetgevende maatregelen die zijn genomen als antwoord op de opvangcrisis":

"Sinds 2022 wordt het Agentschap geconfronteerd met verzadiging van haar opvangnetwerk. Ondanks de uitvoering van talrijke maatregelen moet het Agentschap nieuwe maatregelen blijven nemen om alle doelgroepen op te vangen en de bestaande druk op het opvangnetwerk te verminderen."

Bovendien wordt in diezelfde memorie van toelichting ook het volgende gepreciseerd: "Deze maatregelen hebben

[†] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 77.664/4 DU 26 MAI 2025**

Le 22 avril 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de l'Asile et de la Migration, et de l'Intégration sociale, chargée de la Politique des Grandes villes à communiquer un avis dans un délai de trente jours sur un avant-projet de loi 'modifiant la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers'.

L'avant-projet a été examiné par la quatrième chambre le 19 mai 2025. La chambre était composée de Bernard BLERO, président de chambre, Géraldine ROSOUX et Dimitri YERNAULT, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK et Philippe DE BRUYCKER, assesseurs, et Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, greffier.

Le rapport a été présenté par Roger WIMMER, premier auditeur, et Xavier MINY, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Géraldine ROSOUX.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 26 mai 2025.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite essentiellement son examen à la compétence de l'auteur de l'acte, au fondement juridique[†] ainsi qu'à l'accomplissement des formalités prescrites, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJET

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

1. Selon l'exposé des motifs de l'avant-projet à l'examen, celui-ci "s'inscrit dans le cadre de la série de mesures législatives prises en réponse à la crise de l'accueil":

"Depuis 2022, l'Agence fait face à une saturation de son réseau d'accueil. Malgré la mise en œuvre de nombreuses mesures, elle doit continuer à en déployer de nouvelles afin d'assurer l'hébergement de l'ensemble de son public cible et réduire la pression existante sur le réseau d'accueil".

Par ailleurs, ce même exposé des motifs précise que "[c]es mesures visent aussi à renforcer l'aspect matériel de l'aide

[†] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

ook tot doel het materiële aspect van de sociale bijstand voor rechthebbenden te versterken door de mogelijkheden te beperken om financiële bijstand in plaats van materiële bijstand te ontvangen.”

Het door artikel 3 van het voorontwerp nagestreefde doel is, volgens de commentaar bij die bepaling, dat “de bestaande bruggen tussen materiële hulp en financiële bijstand opgeheven [worden]. Alleen het Agentschap is bevoegd om hulp te verlenen aan asielzoekers. Deze zal uitsluitend de vorm aannemen van materiële hulp. In overeenstemming met het regeerakkoord zullen asielzoekers niet langer sociale bijstand kunnen krijgen van de Openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna: “OCMW’s”).”¹

2. Om het aldus beschreven doel te bereiken, strekt artikel 3 van het voorontwerp tot opheffing van artikel 11, § 3, vierde lid, van de wet van 12 januari 2007 ‘betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen’, alsook van artikel 13 van dezelfde wet, die volgens de commentaar bij het artikel “respectievelijk over het niet toewijzen van een verplichte plaats van inschrijving en de opheffing van de verplichte plaats van inschrijving [gaan]”.

Uit de logica van de wet van 12 januari 2007, gelezen in samenhang met de organieke wet van 8 juli 1976 ‘betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (hierna: de “OCMW-wet”), en de interpretatie ervan door de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde² vloeit immers voort dat de niet-toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving (artikel 11, § 3, vierde lid, van de wet van 12 januari 2007) of het opheffen ervan (artikel 13 van die wet) de betrokkene de mogelijkheid geeft om maatschappelijke dienstverlening (in voorkomend geval financiële bijstand) te verkrijgen ten laste van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, en dat de “bijzondere omstandigheden” waarnaar deze bepalingen verwijzen, juist specifieke situaties kunnen omvatten waarin, omwille van de verzadiging van het opvangnetwerk³, geen enkele plaats kan worden gevonden waar de betrokkene de materiële hulp kan krijgen waarop hij krachtens de wet van 12 januari 2007 recht heeft. Concreet zal de maatschappelijke dienstverlening van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn in dergelijke omstandigheden individueel worden toegekend, in plaats van materiële hulp die omwille van de verzadiging van de opvangstructuren niet kan worden verstrekt.⁴

Het voorliggende voorontwerp laat artikel 11, § 4, van de wet van 12 januari 2007, waarin een geval van verzadiging

sociale octroyée aux ayant droit en limitant les possibilités de bénéficier de l’aide financière à la place de l’aide matérielle”.

L’objectif poursuivi par l’article 3 de l’avant-projet est, selon le commentaire de cette disposition, que “les ponts existants entre l’aide matérielle et l’aide financière [soient] supprimés. Seule l’Agence est compétente pour octroyer une aide aux demandeurs d’asile. Celle-ci prend uniquement la forme d’une aide matérielle. Conformément à l’accord de gouvernement, il ne sera plus possible pour les demandeurs d’asile d’obtenir une aide sociale de la part des Centres publics d’action sociale (ci-après: ‘CPAS’).”¹.

2. Pour parvenir à l’objectif ainsi décrit, l’article 3 de l’avant-projet tend à abroger l’article 11, § 3, alinéa 4, de la loi du 12 janvier 2007 ‘sur l’accueil des demandeurs d’asile et de certaines autres catégories d’étrangers’, ainsi que son article 13, lesquels, selon le commentaire de l’article, “traitent respectivement de la non-désignation d’un lieu obligatoire d’inscription et de la suppression du lieu obligatoire d’inscription”.

Il résulte en effet de la logique de la loi du 12 janvier 2007, telle qu’elle se combine avec la loi organique du 8 juillet 1976 ‘des centres publics d’aide sociale’ (ci-après: la loi “CPAS”), et de l’interprétation qui en a été faite par les cours et tribunaux de l’ordre judiciaire², que l’absence de désignation d’un lieu obligatoire d’inscription (article 11, § 3, alinéa 4, de la loi du 12 janvier 2007), ou la suppression de celle-ci (article 13 de cette loi), permet à la personne concernée d’obtenir l’aide sociale (le cas échéant financière) à charge d’un centre public d’action sociale, et que les “circonstances particulières” auxquelles ces dispositions se réfèrent peuvent précisément inclure des situations spécifiques dans lesquelles, en raison de la saturation du réseau d’accueil³, aucun lieu ne pourrait être trouvé auprès duquel la personne concernée pourrait obtenir l’aide matérielle à laquelle la loi du 12 janvier 2007 lui donne droit. Concrètement, l’aide sociale du centre public d’action sociale sera octroyée individuellement, en pareille circonstance, en lieu et place de l’aide matérielle qui, en raison de la saturation des structures d’accueil, ne peut être dispensée⁴.

L’avant-projet à l’examen laisse certes inchangé l’article 11, § 4, de la loi du 12 janvier 2007, lequel envisage une hypothèse

¹ Zie ook de memorie van toelichting van het voorontwerp van wet “tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn”, ingeschreven onder rolnummer 77.667/16 en waarbij in de commentaar bij artikel 2 het volgende staat: “Dit artikel heeft tot doel de band tussen materiële hulp en maatschappelijke dienstverlening op te heffen”.

² Zie bijv. Arbh. Brussel 15 december 2022, rolnr. 2022/CB/4, beschikbaar op: <https://juportal.be>

³ Cass. 26 november 2012, S.11.0126.N, www.juportal.be; Cass. 30 maart 2015, S.14.0017.F, www.juportal.be.

⁴ Zie in dat verband HvJ 27 februari 2014, C-79/13, ECLI:EU:C:2014:103, *Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers v. Selver Saciri e.a.*, punten 47 tot en met 51.

¹ Voir également l’exposé des motifs de l’avant-projet de loi “modifiant la loi organique du 8 juillet 1976 des centres publics d’action sociale”, enrôlé sous le numéro 77.667/16, et dont le commentaire de l’article 2 indique: “Cet article vise à supprimer les liens entre l’aide matérielle et l’aide sociale”.

² Voir par exemple C. Trav. Bruxelles, 15 décembre 2022, n° de rôle 2022/CB/4, disponible sur: <https://juportal.be>

³ Cass., 26 novembre 2012, S.11.0126.N, <http://www.juportal.be>; Cass., 30 mars 2015, S.14.0017.F, www.juportal.be.

⁴ Voir à ce propos C.J., arrêt *Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers contre Selver Saciri e.a.*, 27 février 2014, C-79/13, ECLI:EU:C:2014:103, points 47 à 51.

van het opvangnetwerk wordt beoogd, weliswaar ongewijzigd.⁵ Niettemin lijkt deze bepaling enkel betrekking te hebben op een systemische situatie van overbelasting van het netwerk, die verholpen wordt met een maatregel van algemene strekking die wordt genomen na verslag aan en akkoordbevinding van de Ministerraad. Zoals bevestigd wordt door de parlementaire voorbereiding van de betrokken bepaling,⁶ verschilt deze situatie van de bijzondere en individuele situaties die de

de saturation du réseau d'accueil⁵. Néanmoins, cette disposition ne semble concerner qu'une situation systémique de saturation du réseau, à laquelle il est répondu par une mesure de portée générale prise après rapport au Conseil des ministres et sur accord de celui-ci. Ainsi que le confirment les travaux préparatoires de la disposition concernée⁶, cette situation diffère de celles, particulières et individuelles, qui peuvent justifier

⁵ Dit artikel luidt als volgt: "In uitzonderlijke omstandigheden, verbonden aan de beschikbare opvangplaatsen in de opvangstructuren, kan het Agentschap, na een beslissing van de Ministerraad op basis van een door het Agentschap opgesteld rapport, gedurende een periode die het bepaalt, ofwel de verplichte plaats van inschrijving van een asielzoeker wijzigen voor zover deze een opvangstructuur beoogt om een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen, ofwel in laatste instantie, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als verplichte plaats van inschrijving toewijzen aan een asielzoeker. Zowel de wijziging als de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van onderhavige paragraaf gebeurt op basis van een evenwichtige verdeling tussen de gemeenten op grond van criteria bepaald overeenkomstig de modaliteiten voorzien in paragraaf 3, tweede lid, 2°, van dit artikel."

⁶ Zie in dat verband de bespreking van artikel 140 van een ontwerp van wet 'houdende diverse bepalingen', dat artikel 165 van de wet van 30 december 2009 'houdende diverse bepalingen' geworden is en dat geleid heeft tot de huidige tekst van artikel 11, § 3, vierde lid, van de wet van 12 januari 2007: "Een derde hypothese wordt voortaan bepaald door artikel 11, § 4, van de wet van 12 januari 2007, zoals ingevoerd door onderhavig artikel van dit wetsontwerp. Het betreft asielzoekers wiens verplichte plaats van inschrijving ofwel wordt toegewezen (nieuwkomers), ofwel wordt gewijzigd (asielzoekers reeds in opvangstructuur) door het Agentschap ten voordele van een maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Deze hypothese, die twee alternatieven viseert, vindt plaats naar believen van het Agentschap en dus zonder dat er enig subjectief recht wordt verleend aan de asielzoekers om een verandering van verplichte plaats van inschrijving te eisen op deze basis, wanneer uitzonderlijke omstandigheden met betrekking tot de verzadiging van het opvangnetwerk het rechtvaardigen. De uitvoering van deze uitzonderlijke omstandigheden wordt bepaald door het Agentschap, na een beslissing van de Ministerraad op basis van een rapport opgesteld door het Agentschap, dat eveneens de periode vastlegt waarin het Agentschap gebruik kan maken van deze bepaling.

Als de omstandigheden aanhouden, kan deze periode worden verlengd. De toewijzing of de wijziging van verplichte plaats van inschrijving ten gunste van een toewijzing van een OCMW zal slechts in laatste instantie mogelijk zijn en moet beperkt zijn in de tijd, in afwachting van een structurele oplossing. In tegenstelling tot de "bijzondere omstandigheden" bedoeld in artikel 11, § 3, laatste lid, van de wet van 12 januari 2007 (die leiden tot de niet-toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving), die in principe op een geïndividualiseerde manier en naargelang van de omstandigheden toegepast moeten worden, hebben de omstandigheden bedoeld in onderhavig geval, hoewel uitzonderlijk en conjunctueel, een meer systematisch karakter en vergen ze dat de toewijzing of de wijziging van een verplichte plaats van inschrijving een evenwichtige verdeling tussen de gemeenten mogelijk maakt op grond van criteria bepaald door het koninklijk besluit dat al wordt vermeld in artikel 11, § 3, tweede lid, 2°, van de wet van 12 januari 2007. Met andere woorden, het is mogelijk dat de verzadiging van het opvangnetwerk het Agentschap ertoe leidt, gedurende meerdere weken, een verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen in de vorm van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn voor een bepaalde categorie van asielzoekers.", *Parl. St. Kamer* 2009-10, nr. 2299/1, 101.

⁵ Cet article dispose: "Dans des circonstances exceptionnelles liées à la disponibilité des places d'accueil dans les structures d'accueil, l'Agence peut, après une décision du Conseil des ministres sur la base d'un rapport établi par l'Agence, pendant une période qu'elle détermine, soit modifier le lieu obligatoire d'inscription d'un demandeur d'asile en tant qu'il vise une structure d'accueil pour désigner un centre public d'action sociale, soit en dernier recours, désigner à un demandeur d'asile un centre public d'action sociale comme lieu obligatoire d'inscription. Tant la modification que la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du présent paragraphe ont lieu sur la base d'une répartition harmonieuse entre les communes, en vertu des critères fixés selon les modalités visées au paragraphe 3, deuxième alinéa, 2°, de cet article".

⁶ Voir à cet égard le commentaire de l'article 140 d'un projet de loi 'portant des dispositions diverses', devenu l'article 165 de la loi du 30 décembre 2009 'portant des dispositions diverses' et ayant conduit à l'actuelle rédaction de l'article 11, § 3, alinéa 4, de la loi du 12 janvier 2007: "Une troisième hypothèse est désormais déterminée à l'article 11, § 4, de la loi du 12 janvier 2007, tel qu'inséré par l'article commenté du présent projet de loi. Il s'agit de demandeurs d'asile dont le lieu obligatoire d'inscription est soit désigné (primo-arrivants), soit modifié (demandeurs d'asile déjà en structure d'accueil) par l'Agence en faveur d'une aide sociale délivrée par un centre public d'action sociale. Cette hypothèse, contenant deux alternatives, a lieu à la discrétion de l'Agence et donc sans qu'aucun droit subjectif ne soit conféré aux demandeurs d'asile pour revendiquer un changement de lieu obligatoire d'inscription sur cette base, lorsque des circonstances exceptionnelles liées à la saturation du réseau d'accueil le justifient. La réalisation de ces circonstances exceptionnelles est déterminée par l'Agence, après une décision du Conseil des ministres sur la base d'un rapport établi par l'Agence, qui fixe également la période pendant laquelle l'Agence peut faire usage de cette disposition.

Si les circonstances perdurent, cette période peut être renouvelée. La désignation ou la modification du lieu obligatoire d'inscription en faveur d'une désignation d'un CPAS ne pourra avoir lieu qu'en dernier recours, et devra être limitée dans le temps, dans l'attente d'une solution structurelle. Contrairement aux "circonstances particulières" visées à l'article 11, § 3, dernier alinéa, de la loi du 12 janvier 2007 (qui entraînent la non-désignation d'un lieu obligatoire d'inscription), devant en principe s'appliquer de manière individualisée et circonstancielle, les circonstances visées en l'espèce, bien qu'exceptionnelles et conjoncturelles, présentent un caractère plus systématique et requièrent que la désignation ou la modification d'un lieu obligatoire d'inscription permette une répartition harmonieuse entre les communes en vertu des critères fixés par l'arrêté royal qu'évoque déjà l'article 11, § 3, deuxième alinéa, 2°, de la loi du 2 janvier 2007. En d'autres termes, il est possible que la saturation du réseau d'accueil conduise l'Agence, pendant plusieurs semaines, à désigner un lieu obligatoire d'inscription sous la forme d'un centre public d'action sociale à une catégorie déterminée de demandeurs d'asile", *Doc. parl., Chambre*, 2009-2010, n° 2299/001, p. 101.

tenuitvoerlegging van de artikelen 11, § 3, vierde lid, en 13 van de wet van 12 januari 2007, waarvan de opheffing wordt overwogen, kunnen rechtvaardigen.

3.1. Gelet op wat voorafgaat, zal de opheffing van de artikelen 11, § 3, vierde lid, en 13 van de wet van 12 januari 2007 de mogelijkheid beperken om over te schakelen van materiële hulp naar maatschappelijke dienstverlening die wordt verstrekt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in situaties waarin een verplichte plaats van inschrijving niet of niet meer toegewezen is.⁷

Een dergelijke beperking zal op zich geen problemen opleveren, zolang het aantal opvangplaatsen voldoende blijft om de betrokken personen de hulp waarop zij recht hebben, te garanderen.⁸

In het tegenovergestelde geval zou de mogelijkheid zelf om enige vorm van hulp te krijgen – hetzij materieel of financieel – in de kern aangetast zijn indien de voorgenomen wettelijke maatregelen, in combinatie met andere maatregelen, tot doel en tot gevolg zouden hebben dat de juridische mogelijkheden van de asielzoekers om materiële hulp in de zin van de wet van 12 januari 2007 of gelijkwaardige hulp te verkrijgen, worden beperkt.

3.2. De vraag rijst of een dergelijke aantasting verenigbaar is zowel met de artikelen 17 en 18 van richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 ‘tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming’ als met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.⁹

Bovendien dient onderstreept te worden dat, zoals bepaald in artikel 3, eerste lid, van de wet van 12 januari 2007,¹⁰ de in die wet bedoelde opvang ertoe strekt het recht te waarborgen op een menswaardig leven, zoals bedoeld in artikel 23 van de Grondwet, in verband waarmee het Grondwettelijk Hof het volgende in herinnering gebracht heeft:

⁷ De aandacht van de steller van het voorontwerp wordt tevens gevestigd op het feit dat, gelet op artikel 3 van het voorontwerp, ook de uiteenzetting vervat in artikel 9 van de wet van 12 januari 2007 gewijzigd zou moeten worden. Dat artikel bepaalt het volgende: “De opvang, bedoeld in artikel 3, wordt toegekend door de opvangstructuur of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen als verplichte plaats van inschrijving, onverminderd de toepassing van artikel 11, § 3, laatste lid, of van artikel 13”.

⁸ Zie de definitie van materiële hulp vervat in artikel 2, 6°, van de wet van 12 januari 2007: “de hulp die verleend wordt door het Agentschap of de partner binnen een opvangstructuur en die met name bestaat uit huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot diensten als tolkdiensten of opleidingen, evenals de toegang tot een programma voor vrijwillige terugkeer”.

⁹ EHRM 21 januari 2011, *M.S.S. v. België en Griekenland*, § 253 en volgende.

¹⁰ Dat artikel bepaalt: “Elke asielzoeker heeft recht op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.”

la mise en œuvre des articles 11, § 3, alinéa 4, et 13 de la loi du 12 janvier 2007, articles dont l’abrogation est envisagée.

3.1. Au regard de ce qui précède, l’abrogation des articles 11, § 3, alinéa 4, et 13 de la loi du 12 janvier 2007 limitera la possibilité de basculer de l’aide matérielle vers l’aide sociale accordée par les centres publics d’action sociale dans les situations où un lieu obligatoire d’inscription n’est pas ou n’est plus désigné⁷.

Pareille limitation ne suscitera pas, en soi, de difficulté, aussi longtemps que le nombre de places d’accueil demeurera suffisant pour assurer aux personnes concernées l’aide à laquelle elles ont droit⁸.

Dans le cas contraire, la possibilité même d’obtenir une aide quelconque – que ce soit sous la forme matérielle ou financière – s’en trouverait atteinte dans sa substance si les mesures législatives projetées, combinées à d’autres, avaient pour but et pour effet de limiter les possibilités juridiques des demandeurs d’asile d’obtenir une aide matérielle au sens de la loi du 12 janvier 2007 ou une aide équivalente.

3.2. Une telle atteinte soulèverait une question de compatibilité tant avec les articles 17 et 18 de la directive 2013/33/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 ‘établissant des normes pour l’accueil des personnes demandant la protection internationale’ qu’avec l’article 3 de la Convention européenne des droits de l’homme⁹.

Il convient en outre de souligner que, ainsi que le prévoit l’article 3, alinéa 1er, de la loi du 12 janvier 2007¹⁰, l’accueil prévu dans cette loi tend à garantir le droit de mener une vie conforme à la dignité humaine visé à l’article 23 de la Constitution, au sujet duquel, la Cour constitutionnelle a rappelé:

⁷ L’attention de l’auteur de l’avant-projet est également attirée sur le fait qu’au regard de l’article 3 de l’avant-projet, il conviendrait de modifier également l’articulation contenue dans l’article 9 de la loi du 12 janvier 2007, qui dispose: “L’accueil tel que visé à l’article 3 est octroyé par la structure d’accueil ou le centre public d’action sociale désigné comme lieu obligatoire d’inscription, sans préjudice de l’application de l’article 11, § 3, dernier alinéa, ou de l’article 13”.

⁸ Voir la définition de l’aide matérielle contenue dans l’article 2, 6°, de la loi du 12 janvier 2007: “l’aide octroyée par l’Agence ou le partenaire, au sein d’une structure d’accueil, et consistant notamment en l’hébergement, les repas, l’habillement, l’accompagnement médical, social et psychologique et l’octroi d’une allocation journalière. Elle comprend également l’accès à l’aide juridique, l’accès à des services tels que l’interprétariat et des formations ainsi que l’accès à un programme de retour volontaire”.

⁹ Cour eur. D.H., arrêt *M.S.S. c. Belgique et Grèce*, 21 janvier 2011, §§ 253 et s.

¹⁰ Lequel dispose: “Tout demandeur d’asile a droit à un accueil devant lui permettre de mener une vie conforme à la dignité humaine”.

“Artikel 23 van de Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft om een menswaardig leven te leiden. Daartoe waarborgen de onderscheiden wetgevers, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen. Die rechten omvatten onder meer het recht op sociale bijstand. Artikel 23 van de Grondwet bepaalt niet wat die rechten, waarvan enkel het beginsel wordt uitgedrukt, impliceren, waarbij elke wetgever ermee is belast die rechten te waarborgen, overeenkomstig het tweede lid van dat artikel, rekening houdend met de overeenkomstige plichten.”¹¹

De materiële hulp waarvan hier sprake is, valt in het toepassingsgebied van het recht op sociale bijstand, bedoeld in artikel 23, derde lid, 2°, van de Grondwet.¹² In verband daarmee wijst het Grondwettelijk Hof op het volgende:

“Artikel 23 van de Grondwet bevat een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder redelijke verantwoording.”¹³

“L'article 23 de la Constitution dispose que chacun a le droit de mener une vie conforme à la dignité humaine. À cette fin, les différents législateurs garantissent, en tenant compte des obligations correspondantes, les droits économiques, sociaux et culturels, et déterminent les conditions de leur exercice. Ces droits comprennent notamment le droit à l'aide sociale. L'article 23 de la Constitution ne précise pas ce qu'impliquent ces droits dont seul le principe est exprimé, chaque législateur étant chargé de les garantir, conformément à l'alinéa 2 de cet article, en tenant compte des obligations correspondantes”¹¹.

L'aide matérielle dont il est ici question relève du champ d'application du droit à l'aide sociale visé à l'article 23, alinéa 3, 2°, de la Constitution¹². Ainsi que le rappelle la Cour constitutionnelle:

“L'article 23 de la Constitution contient une obligation de *standstill* qui interdit au législateur compétent de réduire significativement, sans justification raisonnable, le degré de protection offert par la législation applicable”¹³.

¹¹ GwH 1 oktober 2015, nr. 133/2015, B.6.1; GwH 18 mei 2017, nr. 61/2017, B.9.1.

¹² Zie bijvoorbeeld GwH 27 juli 2011, nr. 135/2011; GwH 12 juni 2014, nr. 92/2014; GwH 30 juni 2014, nr. 95/2014; GwH 8 mei 2019, nr. 56/2019. Zie o.m. ook advies 49.951/4 van 11 juli 2011 over een voorstel van de amendementen nrs. 18 tot 23 bij het wetsvoorstel dat geleid heeft tot de wet van 19 januari 2012 'tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers', *Parl. St. Kamer* 2010-11, nr. 813/10, 3-19, opmerking 4.1; advies 67.472/4 van 1 juli 2020 over een wetsvoorstel "tot wijziging van wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen met het oog op het beperken van de opvang van bepaalde categorieën van asielzoekers", opmerking over artikel 3, *Parl. St. Kamer* 2019-20, nr. 1020/002, 3-8.

¹³ Zie bijvoorbeeld recent GwH 3 april 2025, nr. 53/2025, B.16.1.

¹¹ C.C., 1er octobre 2015, n° 133/2015, B.6.1; C.C., 18 mai 2017, n° 61/2017, B.9.1.

¹² Voir par exemple C.C., 27 juillet 2011, n° 135/2011; C.C., 12 juin 2014, n° 92/2014; C.C., 30 juin 2014, n° 95/2014; C.C., 8 mai 2019, n° 56/2019. Également e.a. l'avis 49.951/4 donné le 11 juillet 2011 sur une proposition d'amendements n°s 18 à 23 à la proposition de loi devenue la loi du 19 janvier 2012 'modifiant la législation concernant l'accueil des demandeurs d'asile', *Doc. parl.*, Chambre, 2010-2011, n° 813/10, pp. 3-19, l'observation 4.1; l'avis 67.472/4 donné le 1er juillet 2020 sur une proposition de loi "modifiant la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers en vue de limiter l'accueil de certaines catégories de demandeurs d'asile", observation sous l'article 3, *Doc. parl.*, Chambre, 2019-2020, n° 1020/002, pp. 3-8.

¹³ Voir par exemple récemment, C.C. 3 avril 2025, n° 53/2025, B.16.1.

Om toelaatbaar te zijn in het licht van de *standstill*-verplichting moet de bewerkstelligde achteruitgang, als die aanzienlijk blijkt, een legitieme doelstelling nastreven en evenredig zijn met die doelstelling.¹⁴

De opheffing van de artikelen 11, § 3, vierde lid, en 13 van de wet van 12 januari 2007, in een situatie van plaatsgebrek in de opvangstructuren, zou een aanzienlijke achteruitgang betekenen in de bescherming van dat recht en de afdeling Wetgeving ziet, bij de huidige stand, geen redelijke rechtvaardiging daarvoor.

De steller van het voorontwerp moet dus beter uitleggen en rechtvaardigen op welke wijze die opheffing er niet toe leidt dat de naleving door België van de grondwettelijke, Europese en internationale verplichtingen waartoe het gehouden is, ter discussie wordt gesteld.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

1. Wat het ontworpen artikel 4, § 1, 6°, van de wet van 12 januari 2007 betreft, staat in de toelichting bij het artikel het volgende:

“De toevoeging van 6° laat het Agentschap toe het recht op materiële hulp voor minderjarige vreemdelingen en hun familieleden te beperken of in te trekken wanneer zij zelf een verzoek indienen nadat namens hen reeds een verzoek werd ingediend door zijn ouders.

Deze mogelijkheid tot het beperken of intrekken van materiële hulp door het Agentschap geldt zowel voor de minderjarige als voor de in artikel 38 bedoelde personen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige

¹⁴ Zie in die zin advies 77.512/4 van 24 maart 2025 over een wetsvoorstel “tot wijziging van de wet van 24 oktober 2011 tot vrijwaring van een duurzame financiering van de pensioenen van de vastbenoemde personeelsleden van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten en van de lokale politiezone, tot wijziging van de wet van 6 mei 2002 tot oprichting van het fonds voor de pensioenen van de geïntegreerde politie en houdende bijzondere bepalingen inzake sociale zekerheid en houdende diverse wijzigingsbepalingen, voor wat personen die in het stelsel van flexi jobs werken betreft”, *Parl. St. Kamer* 2024, nr. 244/2; advies 77.424/4 van 19 februari 2025 over een wetsvoorstel “tot wijziging van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen en de wet van 4 maart 2004 houdende toekenning van aanvullende voordelen inzake rustpensioen aan personen die werden aangesteld om een management-of staffunctie uit te oefenen in een overheidsdienst, teneinde de overschrijding van het plafond Wijninckx door ambtenaren op te heffen”, *Parl. St. Kamer* 2024-25, nr. 653/2 of ook advies 77.330/4 van 10 februari 2025 over een ontwerp dat geleid heeft tot het ministerieel besluit van 27 februari 2025 ‘tot wijziging van het ministerieel besluit van 23 februari 2023 tot uitvoering van het besluit van de Waalse regering van 23 februari 2023 betreffende de steun voor de ecoregelingen’.

Pour être admissible au regard de l’obligation de *standstill*, le recul opéré, s’il s’avère significatif, doit poursuivre un objectif légitime et être proportionné au regard de cet objectif¹⁴.

L’abrogation des articles 11, § 3, alinéa 4, et 13 de la loi du 12 janvier 2007, en situation d’insuffisance de places dans les structures d’accueil, constituerait un recul significatif dans la protection de ce droit et la section de législation n’aperçoit pas, en l’état, la justification raisonnable dont il pourrait s’autoriser.

Il appartient donc à l’auteur de l’avant-projet de mieux expliquer et justifier en quoi cette abrogation ne mettra pas en cause le respect par la Belgique des obligations constitutionnelles, européennes et internationales qui pèsent sur elle.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

Article 2

1. En ce qui concerne l’article 4, § 1er, 6°, en projet, de la loi du 12 janvier 2007, le commentaire de l’article expose:

“L’ajout du 6° permet à l’Agence de limiter ou retirer le droit à l’aide matérielle à l’étranger mineur et sa famille lorsque celui-ci introduit une demande en son nom propre après qu’une demande ait déjà été introduite en son nom par ses parents.

Cette possibilité de limitation ou de retrait de l’aide matérielle par l’Agence s’applique au mineur ainsi qu’aux personnes visées à l’article 38 de la loi accueil.

L’article 57/6, § 3, alinéa 1er, 6° de la loi étrangers prévoit que le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides peut déclarer irrecevable une demande de protection internationale lorsque, après qu’une demande de protection

¹⁴ Voir en ce sens l’avis 77.512/4 donné le 24 mars 2025 sur une proposition de loi “modifiant, en ce qui concerne les travailleurs occupés dans le cadre du régime des flexi-jobs, la loi du 24 octobre 2011 assurant un financement pérenne des pensions des membres du personnel nommé à titre définitif des administrations provinciales et locales et des zones de police locale et modifiant la loi du 6 mai 2002 portant création du fonds des pensions de la police intégrée et portant des dispositions particulières en matière de sécurité sociale et contenant diverses dispositions modificatives”, *Doc. parl.*, Chambre, 2024, n° 244/002; l’avis 77.424/4 donné le 19 février 2025 sur une proposition de loi “modifiant la loi du 5 août 1978 de réformes économiques et budgétaires et la loi du 4 mars 2004 accordant des avantages complémentaires en matière de pension de retraite aux personnes désignées pour exercer une fonction de management ou d’encadrement dans un service public, en vue de supprimer la possibilité offerte aux fonctionnaires de dépasser le plafond Wijninckx”, *Doc. parl.*, Chambre, 2024-2025, n° 653/002 ou encore l’avis 77.330/4 donné le 10 février 2025 sur un projet devenu l’arrêté ministériel du 27 février 2025 ‘modifiant l’arrêté ministériel du 23 février 2023 exécutant l’arrêté du gouvernement wallon du 23 février 2023 relatif à l’aide aux éco-régimes’.

vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem door zijn ouders een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Het doel van deze bepaling is misbruik te voorkomen bestaande uit het indienen van nieuwe procedures in naam van minderjarigen met als enige doel het recht op materiële hulp ten onrechte te verlengen voor het hele gezin.”

In het licht van wat voorafgaat, rijst de vraag of niet de minderjarige bedoeld dient te worden die een aanvraag indient in eigen naam “overeenkomstig artikel 57/1, § 2, eerste lid,”¹⁵ in plaats van “overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid,”¹⁶ en of niet bepaald dient te worden dat het verzoek door de ouders ingediend is “overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid.”

Opdat de bedoeling van de steller duidelijker tot uiting komt, zou punt 6° bijgevolg als volgt geformuleerd kunnen worden:

“6° indien een minderjarige vreemdeling in eigen naam een asielaanvraag indient overeenkomstig artikel 57/1, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, terwijl een eerdere aanvraag ingediend door de ouders, overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, een definitieve negatieve beslissing heeft gekregen, totdat er een beslissing over de ontvankelijkheid is genomen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van dezelfde wet.”

2. Het spreekt voor zich dat een beslissing die kan leiden tot een beperking, of zelfs opheffing, van het recht op materiële hulp aan de minderjarige tot aan de beslissing van ontvankelijkheid

internationale, qui a été introduite en son nom conformément à l'article 57/1, [§]1er, alinéa 1er, a fait l'objet d'une décision finale, l'étranger mineur n'invoque pas de faits propres qui justifient une demande distincte.

L'objectif de cette disposition est de prévenir les abus consistant à introduire de nouvelles procédures au nom des mineurs dans le seul but de prolonger indûment le droit à l'aide matérielle de l'ensemble de la famille”.

Au regard de ce qui précède, la question se pose de savoir s'il ne conviendrait pas de viser le mineur qui introduit une demande en son nom “conformément à l'article 57/1, § 2, alinéa 1er,”¹⁵ et non “conformément à l'article 57/1, § 1er, alinéa 1er,”¹⁶ et de préciser que la demande des parents a été introduite “conformément à l'article 57/1, § 1er, alinéa 1er”.

Afin de mieux refléter l'intention de l'auteur, le 6° pourrait par conséquent être reformulé comme suit:

“6° lorsqu'un étranger mineur introduit une demande d'asile en son nom conformément à l'article 57/1, § 2, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, alors qu'une demande précédente introduite par les parents, conformément à l'article 57/1, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, a fait l'objet d'une décision finale négative, jusqu'à ce qu'une décision de recevabilité soit prise en application de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 6°, de la même loi”.

2. Il va de soi qu'une décision pouvant aboutir à une limitation, voire à une suppression, du droit à l'aide matérielle du mineur jusqu'à la décision de recevabilité prise en application

¹⁵ Dat artikel bepaalt: “In afwijking van de eerste paragraaf kan de minderjarige vreemdeling, die een verzoeker vergezelt die het ouderlijk gezag of de voogdij over hem uitoefent, ook uitdrukkelijk aangeven om zelf of via zijn ouder of via zijn voogd een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in te dienen.” Die bepaling betreft dan ook de uitdrukkelijke indiening van een asielverzoek door de minderjarige, in zijn eigen naam.

¹⁶ Dat artikel bepaalt: “Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.” Dat artikel bepaalt dat dan ook dat een vermoeden bestaat dat het indienen van een verzoek om internationale bescherming eveneens ingediend wordt namens de minderjarige vreemdeling of vreemdelingen die de verzoekende vreemdeling vergezellen.

¹⁵ Cet article dispose: “Par dérogation au paragraphe 1er, le mineur étranger qui accompagne un demandeur qui exerce sur lui l'autorité parentale ou la tutelle peut explicitement faire savoir qu'il introduit une demande de protection internationale en son nom, que ce soit personnellement, ou par le biais de son parent ou de son tuteur”. Cette disposition concerne dès lors l'introduction explicite d'une demande d'asile par le mineur, en son nom.

¹⁶ Cet article dispose: “Un étranger qui introduit une demande de protection internationale, est présumé également introduire cette demande au nom du (des) mineur(s) qui l'accompagne(nt) et sur le(s)quel(s) il exerce l'autorité parentale ou la tutelle sur la base de la loi applicable conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé. Cette présomption subsiste jusqu'au moment où une décision finale est prise concernant la demande de protection internationale, même si le mineur étranger mentionné ci-dessus a entre-temps atteint la majorité”. Cette disposition prévoit dès lors une présomption selon laquelle l'introduction d'une demande de protection internationale est également introduite au nom du ou des mineurs qui accompagnent l'étranger demandeur.

genomen met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°,¹⁷ van de wet van 15 december 1980, overeenkomstig artikel 4, § 3, van de wet van 12 januari 2007, evenredig zal moeten zijn en gemotiveerd per individueel geval. Daarbij dient de bijzondere situatie van de betrokken minderjarige maar ook, zoals aangegeven in de toelichting bij het artikel, het hoger belang van het kind in acht genomen te worden bij het nemen van de beslissing.

Het spreekt ook voor zich dat een dergelijke geïndividuealiseerde beslissing om het recht op materiële hulp aan de minderjarige te beperken of in te trekken, alleen toelaatbaar kan zijn op basis van concrete aanwijzingen dat er een risico bestaat op misbruik op grond van de aanvraag ingediend door de minderjarige in zijn eigen naam – welk risico op misbruik, volgens de commentaar bij het artikel, de uitvaardiging van het ontworpen stelsel rechtvaardigt – en niet op grond van louter en alleen het bestaan van een eerder verzoek dat, overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 geacht wordt ingediend te zijn namens het kind en dat aanleiding gegeven heeft tot een definitieve negatieve beslissing.

De griffier,

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE

De voorzitter,

Bernard BLERO

de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 6°,¹⁷, de la loi du 15 décembre 1980 devra, conformément à l'article 4, § 3, de la loi du 12 janvier 2007, être individuellement motivée et proportionnée, en prenant en considération la situation particulière du mineur concerné mais aussi, ainsi que l'indique le commentaire de l'article, l'intérêt supérieur de l'enfant lors de la prise de décision.

Il va aussi de soi qu'une telle décision individuelle de limiter ou de retirer le droit à l'aide matérielle du mineur ne pourrait être admissible qu'en raison d'indices concrets d'un risque d'abus en raison de la demande introduite par le mineur en son nom – risque d'abus justifiant, selon le commentaire de l'article, l'instauration du dispositif en projet –, et non en raison de la seule existence d'une demande antérieure présumée introduite au nom de l'enfant conformément à l'article 57/1, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 et qui aurait fait l'objet d'une décision finale négative.

Le greffier,

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE

Le président,

Bernard BLERO

¹⁷ Dat artikel bepaalt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

¹⁷ Cet article dispose: "Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides peut déclarer irrecevable une demande de protection internationale lorsque: [...]

6° après qu'une demande de protection internationale, qui a été introduite en son nom conformément à l'article 57/1, 1er [lire: § 1er], alinéa 1er, a fait l'objet d'une décision finale, l'étranger mineur n'invoque pas de faits propres qui justifient une demande distincte. Dans le cas contraire, le Commissaire général prend une décision dans laquelle il conclut à la recevabilité de la demande".

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Asiel en Migratie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Asiel en Migratie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Wijziging van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen

Art. 2

Artikel 4, § 1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, laatst gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt aangevuld met de bepalingen onder 5° en 6°, luidende:

“5° indien een asielzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie; of

6° indien een minderjarige vreemdeling in eigen naam een asielaanvraag indient overeenkomstig artikel 57/1, § 2, eerste lid, terwijl een eerdere aanvraag ingediend door de ouders een definitieve negatieve beslissing heeft gekregen, totdat er een beslissing over de ontvankelijkheid is genomen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid,

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre de l'Asile et de la Migration,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de l'Asile et de la Migration est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modification de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers

Art. 2

L'article 4, § 1, de loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017 est complété par les 5° et 6° rédigés comme suit:

“5° lorsqu'un demandeur d'asile bénéficie déjà d'une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne; ou

6° lorsqu'un étranger mineur introduit une demande d'asile en son nom conformément à l'article 57/1, § 2 alinéa 1er, alors qu'une demande précédente introduite par les parents a fait l'objet d'une décision finale négative, jusqu'à ce qu'une décision de recevabilité soit prise en application de l'article 57/6, § 3, alinéa 1er, 6° de la loi

6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”

Art. 3

In dezelfde wet worden opgeheven:

1° Artikel 11, § 3, lid 4;

2° Artikel 13.

Gegeven te Brussel, 5 juni 2025

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Asiel en Migratie,

Anneleen Van Bossuyt

du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.”

Art. 3

Dans la même loi, sont abrogés:

1° L'article 11, § 3, alinéa 4;

2° L'article 13.

Donné à Bruxelles, le 5 juin 2025

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de l'Asile et de la Migration,

Anneleen Van Bossuyt

Coördinatie van de artikelen

Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen– gecoördineerde versie	
Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Art. 4, § 1. Het Agentschap kan het recht op materiële hulp beperken of, in uitzonderlijke gevallen, intrekken : 1° indien een asielzoeker de verplichte plaats van inschrijving die door het Agentschap werd toegewezen weigert, niet benut, of verlaat zonder het Agentschap op de hoogte te stellen of, indien toestemming vereist is, zonder toestemming te hebben verkregen; of 2° indien een asielzoeker gedurende een redelijke termijn niet voldoet aan de meldingsplicht of aan verzoeken om informatie te verstrekken of te verschijnen voor een persoonlijk onderhoud betreffende de asielprocedure; of 3° indien een asielzoeker een volgend verzoek heeft gedaan, tot aan de beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid wordt besloten met toepassing van artikel 57/6/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; of 4° met toepassing van de artikelen 35/2 en 45, tweede lid, 8° en 9°.	Art. 4, § 1. Het Agentschap kan het recht op materiële hulp beperken of, in uitzonderlijke gevallen, intrekken : 1° indien een asielzoeker de verplichte plaats van inschrijving die door het Agentschap werd toegewezen weigert, niet benut, of verlaat zonder het Agentschap op de hoogte te stellen of, indien toestemming vereist is, zonder toestemming te hebben verkregen; of 2° indien een asielzoeker gedurende een redelijke termijn niet voldoet aan de meldingsplicht of aan verzoeken om informatie te verstrekken of te verschijnen voor een persoonlijk onderhoud betreffende de asielprocedure; of 3° indien een asielzoeker een volgend verzoek heeft gedaan, tot aan de beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid wordt besloten met toepassing van artikel 57/6/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; of 4° met toepassing van de artikelen 35/2 en 45, tweede lid, 8° en 9°; of 5° indien een asielzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie ; of 6° indien een minderjarige vreemdeling in eigen naam een asielaanvraag indient overeenkomstig artikel 57/1, §2, eerste lid, terwijl een eerdere aanvraag ingediend door de ouders een definitieve negatieve beslissing heeft gekregen, totdat er een beslissing over de ontvankelijkheid is genomen in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

§ 2. In de onder paragraaf 1, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wordt indien de asielzoeker wordt opgespoord of zich vrijwillig meldt, een op de redenen voor de verdwijning gebaseerde beslissing genomen inzake het opnieuw verstrekken van sommige of alle beperkte of ingetrokken materiële opvangvoorzieningen. § 3. De in dit artikel bedoelde beslissingen tot beperking of intrekking van materiële opvangvoorzieningen worden individueel gemotiveerd. Deze worden genomen met inachtnaam van de specifieke situatie van de betrokkene, met name voor personen die onder artikel 36 van dezelfde wet vallen, en met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. § 4. Het recht op medische begeleiding zoals bedoeld in artikelen 24 en 25 en het recht op een waardige levensstandaard blijven echter gewaarborgd voor de asielzoeker bedoeld in dit artikel.	§ 2. In de onder paragraaf 1, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wordt indien de asielzoeker wordt opgespoord of zich vrijwillig meldt, een op de redenen voor de verdwijning gebaseerde beslissing genomen inzake het opnieuw verstrekken van sommige of alle beperkte of ingetrokken materiële opvangvoorzieningen. § 3. De in dit artikel bedoelde beslissingen tot beperking of intrekking van materiële opvangvoorzieningen worden individueel gemotiveerd. Deze worden genomen met inachtnaam van de specifieke situatie van de betrokkene, met name voor personen die onder artikel 36 van dezelfde wet vallen, en met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel. § 4. Het recht op medische begeleiding zoals bedoeld in artikelen 24 en 25 en het recht op een waardige levensstandaard blijven echter gewaarborgd voor de asielzoeker bedoeld in dit artikel.
Art. 11, § 1. Aan de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, wordt een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving toegewezen : 1° zolang de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten geen definitieve beslissing genomen hebben over hun asielaanvraag; 2° zolang de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen beslissing genomen heeft over het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten of, bij afwezigheid van beroep, tot het verstrijken van de termijn om het in te dienen. Een nieuwe plaats van inschrijving, overeenstemmend met een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, kan worden toegewezen indien de beslissing bedoeld onder 1° en 2° van het voorgaande lid niet genomen is binnen een termijn, vastgelegd bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad na een evaluatie van de procedure van onderzoek van de asielaanvragen.	Art. 11, § 1. Aan de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, wordt een opvangstructuur als verplichte plaats van inschrijving toegewezen : 1° zolang de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten geen definitieve beslissing genomen hebben over hun asielaanvraag; 2° zolang de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen beslissing genomen heeft over het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of één van zijn adjuncten of, bij afwezigheid van beroep, tot het verstrijken van de termijn om het in te dienen. Een nieuwe plaats van inschrijving, overeenstemmend met een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, kan worden toegewezen indien de beslissing bedoeld onder 1° en 2° van het voorgaande lid niet genomen is binnen een termijn, vastgelegd bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad na een evaluatie van de procedure van onderzoek van de asielaanvragen.

In afwijking van het voorgaande lid wordt de toewijzing bedoeld in het eerste lid evenwel behouden voor de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, aan wie, voor het verstrijken van de termijn bedoeld in voorgaand lid, kennis werd gegeven van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen hetwelke zij een administratief cassatieberoep bij de Raad van State hebben ingediend, behalve in de hypothesen voorzien in artikel 6, § 1, vijfde lid. § 2. Aan de vreemdelingen bedoeld in artikel 10, 3° en 4°, wordt als verplichte plaats van inschrijving een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen dat hen de maatschappelijke dienstverlening zal verstrekken waarop zij aanspraak kunnen maken overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. § 3. Bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving ziet het Agentschap erop toe dat deze plaats aangepast is aan de begunstigde van de opvang en dit binnen de grenzen van het aantal beschikbare plaatsen. Het houdt rekening : 1° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van § 1, met de bezettingsgraad van de opvangstructuren; 2° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van § 1, tweede lid en § 2, met een gelijkmatige verdeling tussen de gemeenten op grond van criteria vastgelegd in een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De beoordeling van het aangepaste karakter van deze plaats is met name gebaseerd op criteria als de gezinstoestand van de begunstigde van de opvang, zijn gezondheidstoestand, zijn kennis van één van de landstalen of van de taal waarin de procedure gevoerd wordt. In dit kader besteedt het Agentschap bijzondere	In afwijking van het voorgaande lid wordt de toewijzing bedoeld in het eerste lid evenwel behouden voor de asielzoekers bedoeld in artikel 10, 1° en 2°, aan wie, voor het verstrijken van de termijn bedoeld in voorgaand lid, kennis werd gegeven van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen hetwelke zij een administratief cassatieberoep bij de Raad van State hebben ingediend, behalve in de hypothesen voorzien in artikel 6, § 1, vijfde lid. § 2. Aan de vreemdelingen bedoeld in artikel 10, 3° en 4°, wordt als verplichte plaats van inschrijving een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn toegewezen dat hen de maatschappelijke dienstverlening zal verstrekken waarop zij aanspraak kunnen maken overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. § 3. Bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving ziet het Agentschap erop toe dat deze plaats aangepast is aan de begunstigde van de opvang en dit binnen de grenzen van het aantal beschikbare plaatsen. Het houdt rekening : 1° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van § 1, met de bezettingsgraad van de opvangstructuren; 2° bij de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van § 1, tweede lid en § 2, met een gelijkmatige verdeling tussen de gemeenten op grond van criteria vastgelegd in een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De beoordeling van het aangepaste karakter van deze plaats is met name gebaseerd op criteria als de gezinstoestand van de begunstigde van de opvang, zijn gezondheidstoestand, zijn kennis van één van de landstalen of van de taal waarin de procedure gevoerd wordt. In dit kader besteedt het Agentschap bijzondere
---	---

aandacht aan de toestand van kwetsbare personen zoals bedoeld in artikel 36. Wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden, kan het Agentschap afwijken van de bepalingen van § 1 door geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen. § 4. In uitzonderlijke omstandigheden, verbonden aan de beschikbare opvangplaatsen in de opvangstructuren, kan het Agentschap, na een beslissing van de Ministerraad op basis van een door het Agentschap opgesteld rapport, gedurende een periode die het bepaalt, ofwel de verplichte plaats van inschrijving van een asielzoeker wijzigen voor zover deze een opvangstructuur beoogt om een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen, ofwel in laatste instantie, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen aan een asielzoeker. Zowel de wijziging als de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van onderhavige paragraaf gebeurt op basis van een evenwichtige verdeling tussen de gemeenten op grond van criteria bepaald overeenkomstig de modaliteiten voorzien in paragraaf 3, tweede lid, 2°, van dit artikel.	aandacht aan de toestand van kwetsbare personen zoals bedoeld in artikel 36. Wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden, kan het Agentschap afwijken van de bepalingen van § 1 door geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen. § 4. In uitzonderlijke omstandigheden, verbonden aan de beschikbare opvangplaatsen in de opvangstructuren, kan het Agentschap, na een beslissing van de Ministerraad op basis van een door het Agentschap opgesteld rapport, gedurende een periode die het bepaalt, ofwel de verplichte plaats van inschrijving van een asielzoeker wijzigen voor zover deze een opvangstructuur beoogt om een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn aan te wijzen, ofwel in laatste instantie, een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn als verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen aan een asielzoeker. Zowel de wijziging als de toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving in toepassing van onderhavige paragraaf gebeurt op basis van een evenwichtige verdeling tussen de gemeenten op grond van criteria bepaald overeenkomstig de modaliteiten voorzien in paragraaf 3, tweede lid, 2°, van dit artikel.
Art. 13. Het Agentschap kan de verplichte plaats van inschrijving die overeenkomstig voorgaande artikelen is toegewezen in bijzondere omstandigheden opheffen. De Koning bepaalt de procedure betreffende deze opheffing.	Art. 13. Het Agentschap kan de verplichte plaats van inschrijving die overeenkomstig voorgaande artikelen is toegewezen in bijzondere omstandigheden opheffen. De Koning bepaalt de procedure betreffende deze opheffing.

Coordination des articles

Loi du 12/01/2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers – Version coordonnée	
Texte de base	Texte adapté au projet de loi
Art. 4, § 1er. L'Agence peut limiter ou, dans des cas exceptionnels, retirer le droit à l'aide matérielle : 1° lorsqu'un demandeur d'asile refuse le lieu obligatoire d'inscription désigné par l'Agence, ne l'utilise pas ou l'abandonne sans en avoir informé l'Agence ou, si une autorisation est nécessaire à cet effet, sans l'avoir obtenue; ou 2° lorsqu'un demandeur d'asile ne respecte pas l'obligation de se présenter, ne répond pas aux demandes d'information ou ne se rend pas aux entretiens personnels concernant la procédure d'asile dans un délai raisonnable; ou 3° lorsqu'un demandeur d'asile présente une demande ultérieure, jusqu'à ce qu'une décision de recevabilité soit prise en application de l'article 57/6/2, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers; ou 4° en application des articles 35/2 et 45, alinéa 2, 8° et 9°.	Art. 4, § 1er. L'Agence peut limiter ou, dans des cas exceptionnels, retirer le droit à l'aide matérielle : 1° lorsqu'un demandeur d'asile refuse le lieu obligatoire d'inscription désigné par l'Agence, ne l'utilise pas ou l'abandonne sans en avoir informé l'Agence ou, si une autorisation est nécessaire à cet effet, sans l'avoir obtenue; ou 2° lorsqu'un demandeur d'asile ne respecte pas l'obligation de se présenter, ne répond pas aux demandes d'information ou ne se rend pas aux entretiens personnels concernant la procédure d'asile dans un délai raisonnable; ou 3° lorsqu'un demandeur d'asile présente une demande ultérieure, jusqu'à ce qu'une décision de recevabilité soit prise en application de l'article 57/6/2, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers; ou 4° en application des articles 35/2 et 45, alinéa 2, 8° et 9°; ou 5° lorsqu'un demandeur d'asile bénéficie déjà d'une protection internationale dans un autre État membre de l'Union européenne ; ou 6° lorsqu'un étranger mineur introduit une demande d'asile en son nom conformément à l'article 57/1, § 2 alinéa 1er, alors qu'une demande précédente introduite par les parents a fait l'objet d'une décision finale négative, jusqu'à ce qu'une décision de recevabilité soit prise en application de l'article 57/6, §3, alinéa 1er, 6° de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

§ 2. Dans les cas visés au paragraphe 1er, 1° et 2°, lorsque le demandeur d'asile est retrouvé ou se présente volontairement, une décision fondée sur les raisons de sa disparition, est prise quant au rétablissement du bénéfice de certaines ou de l'ensemble des conditions matérielles d'accueil retirées ou réduites. § 3. Les décisions portant limitation ou retrait du bénéfice des conditions matérielles d'accueil visées au présent article sont individuellement motivées. Elles prennent en considération la situation particulière de la personne concernée, en particulier des personnes visées à l'article 36 de la même loi, et compte tenu du principe de proportionnalité. § 4. Le droit à l'accompagnement médical tel que visé aux articles 24 et 25 et le droit à un niveau de vie digne restent cependant garantis au demandeur d'asile visé dans le présent article.	§ 2. Dans les cas visés au paragraphe 1er, 1° et 2°, lorsque le demandeur d'asile est retrouvé ou se présente volontairement, une décision fondée sur les raisons de sa disparition, est prise quant au rétablissement du bénéfice de certaines ou de l'ensemble des conditions matérielles d'accueil retirées ou réduites. § 3. Les décisions portant limitation ou retrait du bénéfice des conditions matérielles d'accueil visées au présent article sont individuellement motivées. Elles prennent en considération la situation particulière de la personne concernée, en particulier des personnes visées à l'article 36 de la même loi, et compte tenu du principe de proportionnalité. § 4. Le droit à l'accompagnement médical tel que visé aux articles 24 et 25 et le droit à un niveau de vie digne restent cependant garantis au demandeur d'asile visé dans le présent article.
Art. 11, § 1er. Aux demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2°, une structure d'accueil est désignée comme lieu obligatoire d'inscription : 1° tant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints n'ont pas pris une décision définitive sur leur demande d'asile; 2° tant que le Conseil du Contentieux des Étrangers n'a pas pris une décision sur le recours contre la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou d'un de ses adjoints ou, en l'absence de recours, jusqu'à l'expiration du délai pour l'introduire. Un nouveau lieu obligatoire d'inscription, correspondant à un centre public d'action sociale, peut être désigné si la décision visée à l'alinéa précédent, 1° et 2°, n'est pas prise dans un délai fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, suite à l'évaluation de la procédure d'examen des demandes d'asile. Par dérogation aux alinéas précédents, la désignation visée à l'alinéa 1er est toutefois maintenue pour les demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2° qui ont reçu	Art. 11, § 1er. Aux demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2°, une structure d'accueil est désignée comme lieu obligatoire d'inscription : 1° tant que le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou un de ses adjoints n'ont pas pris une décision définitive sur leur demande d'asile; 2° tant que le Conseil du Contentieux des Étrangers n'a pas pris une décision sur le recours contre la décision du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides ou d'un de ses adjoints ou, en l'absence de recours, jusqu'à l'expiration du délai pour l'introduire. Un nouveau lieu obligatoire d'inscription, correspondant à un centre public d'action sociale, peut être désigné si la décision visée à l'alinéa précédent, 1° et 2°, n'est pas prise dans un délai fixé par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, suite à l'évaluation de la procédure d'examen des demandes d'asile. Par dérogation aux alinéas précédents, la désignation visée à l'alinéa 1er est toutefois maintenue pour les demandeurs d'asile visés à l'article 10, 1° et 2° qui ont reçu

notification avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent d'un arrêt du Conseil du Contentieux des Étrangers contre lequel ils ont introduit un recours en cassation administrative devant le Conseil d'État, sauf dans les hypothèses prévues à l'article 6, § 1er, alinéa 5. § 2. Aux étrangers visés à l'article 10, 3° et 4°, est désigné comme lieu obligatoire d'inscription, un centre public d'action sociale qui leur délivre l'aide sociale à laquelle ils peuvent prétendre conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. § 3. Lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, l'Agence veille à ce que ce lieu soit adapté au bénéficiaire de l'accueil et ce, dans les limites des places disponibles. Elle tient compte : 1° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du § 1er, du degré d'occupation des structures d'accueil; 2° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du § 1er, 2° alinéa et du § 2 d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. L'appréciation du caractère adapté de ce lieu est notamment basée sur des critères comme la composition familiale du bénéficiaire de l'accueil, son état de santé, sa connaissance d'une des langues nationales ou de la langue de la procédure. Dans ce cadre, l'Agence porte une attention particulière à la situation des personnes vulnérables visées à l'article 36. Dans des circonstances particulières, l'Agence peut déroger aux dispositions du § 1er en ne désignant pas de lieu obligatoire d'inscription. § 4. Dans des circonstances exceptionnelles liées à la disponibilité des places d'accueil dans les structures d'accueil, l'Agence peut, après une décision	notification avant l'expiration du délai visé à l'alinéa précédent d'un arrêt du Conseil du Contentieux des Étrangers contre lequel ils ont introduit un recours en cassation administrative devant le Conseil d'État, sauf dans les hypothèses prévues à l'article 6, § 1er, alinéa 5. § 2. Aux étrangers visés à l'article 10, 3° et 4°, est désigné comme lieu obligatoire d'inscription, un centre public d'action sociale qui leur délivre l'aide sociale à laquelle ils peuvent prétendre conformément à la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale. § 3. Lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription, l'Agence veille à ce que ce lieu soit adapté au bénéficiaire de l'accueil et ce, dans les limites des places disponibles. Elle tient compte : 1° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du § 1er, du degré d'occupation des structures d'accueil; 2° lors de la désignation d'un lieu obligatoire d'inscription en application du § 1er, 2° alinéa et du § 2 d'une répartition harmonieuse entre les communes en vertu de critères fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. L'appréciation du caractère adapté de ce lieu est notamment basée sur des critères comme la composition familiale du bénéficiaire de l'accueil, son état de santé, sa connaissance d'une des langues nationales ou de la langue de la procédure. Dans ce cadre, l'Agence porte une attention particulière à la situation des personnes vulnérables visées à l'article 36. Dans des circonstances particulières, l'Agence peut déroger aux dispositions du § 1er en ne désignant pas de lieu obligatoire d'inscription. § 4. Dans des circonstances exceptionnelles liées à la disponibilité des places d'accueil dans les structures d'accueil, l'Agence peut, après une décision
--	---

du Conseil des ministres sur la base d'un rapport établi par l'Agence, pendant une période qu'elle détermine, soit modifier le lieu obligatoire d'inscription d'un demandeur d'asile en tant qu'il vise une structure d'accueil pour désigner un centre public d'action sociale, soit en dernier recours, désigner à un demandeur d'asile un centre public d'action sociale comme lieu obligatoire d'inscription. Tant la modification que la désignation d'un lieu obligatoire d'inscriptions en application du présent paragraphe ont lieu sur la base d'une répartition harmonieuse entre les communes, en vertu des critères fixés selon les modalités visées au paragraphe 3, deuxième alinéa, 2°, de cet article.	du Conseil des ministres sur la base d'un rapport établi par l'Agence, pendant une période qu'elle détermine, soit modifier le lieu obligatoire d'inscription d'un demandeur d'asile en tant qu'il vise une structure d'accueil pour désigner un centre public d'action sociale, soit en dernier recours, désigner à un demandeur d'asile un centre public d'action sociale comme lieu obligatoire d'inscription. Tant la modification que la désignation d'un lieu obligatoire d'inscriptions en application du présent paragraphe ont lieu sur la base d'une répartition harmonieuse entre les communes, en vertu des critères fixés selon les modalités visées au paragraphe 3, deuxième alinéa, 2°, de cet article.
Art. 13. L'Agence peut supprimer le lieu obligatoire d'inscription désigné conformément aux articles précédents, dans des circonstances particulières. Le Roi fixe la procédure relative à cette suppression.	Art. 13. L'Agence peut supprimer le lieu obligatoire d'inscription désigné conformément aux articles précédents, dans des circonstances particulières. Le Roi fixe la procédure relative à cette suppression.